

[N. Chr. Nielsen.]

at f. eks. den psykotekniske prøve i mange tilfælde kun kan angive, hvilket arbejde den pågældende ikke egner sig til, men også dette kan have værdi. Man må naturligvis ikke spænde forventningerne til denne lovs resultater for højt, men der kan rinde megen menneskelig lykke og tilfredshed af at komme til et arbejde, som ikke alene kan give det daglige brød, men som også kan give arbejdsglæde, et begreb, som i vor forjagede tid desværre er så sjældent.

Jeg håber, at lovforslaget må få en let og hurtig gang gennem tinget, og jeg kan tilsige mit partis medvirken hertil.

Som jeg allerede har nævnt, vil der fra flere sider blive udtrykt ønske om en kort udvalgsbehandling, og jeg forbeholder mig derfor på et senere tidspunkt at stille forslag herom.

Melchior Kjeldsen: Jeg erkender fuldtud, at erhvervsvejledningen i den tid, vi lever i, er berettiget, jeg kan godt sige nødvendig. Og jeg anerkender forsåvidt også det arbejde, der er gjort på frivillig basis på de otte erhvervsvejledningskontorer, der har været etableret her i landet igennem de sidste åringer. Når jeg siger forsåvidt, er det kun, fordi jeg selvfølgelig ikke kender arbejdet alle steder, men dér, hvor jeg kender det — i Randers —, må jeg anerkende, at det er udført absolut upåklageligt.

Den højtærede arbejds- og socialminister vil bygge den foreslåede erhvervsvejledning op på den bestående ordning, som man må betragte som en absolut frivillig ordning. Man kan sige, at det er ideelt indstillede mennesker, der er gået ind for denne opgave samtidig med deres skolearbejde, således at de hele tiden har haft forbindelse med skolen. Men jeg er ikke helt sikker på, at den højtærede minister kan bygge videre på det grundlag. Jeg ser godt, at der står i bemærkningerne til lovforslaget, at man stadigvæk tænker sig ordningen fortsat med halvdagsarbejde, men det siger jo sig selv, at hvis man skal have noget ud af hele denne sag, vil der blive fuld beskæftigelse til den enkelte mand, som skal ansættes i hvert amt, hvis han da foruden i den by, han bor i — i al almindelighed vel amtets største by —, også skal ud at virke på landet. Så vil det ret hurtigt gå sådan, såvidt jeg kan se, at man op-

retter stillinger, som betinger heldagsarbejde for den, der går ind i det, og disse mennesker vil derved tabe tråden i det skolearbejde, de før har haft med at gøre, og de får ikke den nære tilknytning til de unge mennesker, som de tidligere har haft.

Jeg ser også, at spørgsmålet om kontaktmænd på landet, altså ved landsby-skolerne, tildels er droppet. Nu er jeg af den formening, at erhvervsvejledning selvfølgelig er nødvendig i en by, men den er fuldtud lige så nødvendig på landet. Hvis vi ser på arbejdsmarkedet og alle de unge mennesker, der som ufaglærte arbejdere søger ind i arbejdsløshedskasserne, erfarer vi, at en stor del af dem kommer fra landet. De har muligvis været klar over allerede i 15 års alderen, at de ikke ville blive ved landbruget længere, end det kunne betale sig, og længere end de kunne få den ret høje løn, derefter ville de gå over til andet erhverv. Jeg tror, det ville have været en lykke, hvis også de havde fået nærmere underretning om, hvorledes samfundslivet, erhvervslivet, herhjemme er bygget op, og jeg kan ikke rigtigt se, at en sådan opgave kan løses på anden måde, end ved at man træder i forbindelse med skolerne. Vi har en stab af dygtige skolelærere i vore folkeskoler landet over, og jeg tror at turde sige her, at disse lærere vil være mere end villige til at optage arbejdet med en erhvervsvejledning i klasserne med de ældre børn.

Jeg kan endvidere understøtte dette med, at jeg allerede i 1946 — da lovforslaget første gang var fremsat her på rigsdagen, og inden jeg selv havde sæde i dette høje ting — havde en forhandling med lærernes forretningsudvalg netop om lignende spørgsmål, og man var dengang mere end villig til at gå ind i et arbejde for denne sag.

Jeg vil derfor gerne, idet jeg ser på tanken med absolut sympati og erkender nødvendigheden af, at de unge mennesker får en oplysning om, hvorledes vort samfund er opbygget, og hvorledes deres erhvervs-mæssige muligheder i fremtiden vil være, have dette forslag i udvalg, således at vi kan få lejlighed til at drøfte disse spørgsmål og se, om vi kan finde en bedre løsning end den, der er foreslået i øjeblikket.

H. K. Sørensen: Jeg skal om det foreliggende lovforslag gøre nogle bemærkninger, der tager sigte på at påvise de vanskeligheder, som de i lovforslaget omhandlede er-